

DISCURS DEL PRESIDENT MONTILLA

Pinós, 10 d'abril de 2010

Bon dia, amigues i amics,

Gràcies per haver-me volgut acompanyar en aquest dissabte d'abril a Pinós.

He volgut que sigui aquí, al centre geogràfic de Catalunya, on us parli de les raons per les quals vull tornar a ser elegit com a President de la Generalitat.

Som a Pinós, un magnífic espai natural i rural del Solsonès, aquest dissabte de primavera. Parlo des del cor de Catalunya, pel seu simbolisme, i us parlo amb el cor i al cor dels nostres conciutadans.

És el primer cop que sóc a Pinós. Però no ho oblidaré mai. Estic envoltat d'amics i amigues, de companys i companyes. Aquí, al centre de Catalunya, sóc conscient que vivim un moment molt transcendent de la nostra vida política, col·lectiva i personal.

Us miro i sé dels vostres anhels i preocupacions. Ho noto. Ho sento. Sé que espereu molt de mi i, també, que em feu confiança. Sóc una persona tranquil·la, reservada, continguda, però sento també el vertigen de la responsabilitat.

Avui es un dia molt important per a mi, perquè avui es el dia en què, junts, iniciem un llarg camí que espero ens porti a guanyar la confiança majoritària del poble de Catalunya.

Començar bé és molt important. Sé dels riscos del camí, conec les dificultats que haurem de superar, però també sé de la il·lusió i la fortalesa que tenim per servir a Catalunya i la seva gent. Sé que fer-ho des de la Generalitat i des de la Presidència és el més important que podem fer.

El proper dissabte els membres del Consell Nacional del PSC tenen la potestat de designar-me com a candidat socialista a la Presidència. Però he cregut convenient que, abans de prendre aquesta important decisió, tothom conegui quin és el meu propòsit.

Em proposo obrir una nova etapa, una etapa diferent.

Per això fa dies vaig presentar el meu equip de campanya. Amb un nou director. Idees noves i cares noves, i també experiència. I moltes ganes.

Volia que tothom conegués l'equip que m'envolta per afrontar aquesta propera campanya electoral. Com m'envolten els consellers i les conselleres socialistes,

els diputats, els senadors, els alcaldes i regidors socialistes, la gran família que forma el PSC, i la gent que vol col·laborar i dialogar amb nosaltres.

Avui us parlaré de les idees que em mouen.

Us explicaré per què vull assumir el difícil repte de guanyar les properes eleccions. Precisament quan els nostres adversaris, no sé si per ignorància o per prepotència, les donen gairebé per guanyades.

¡Que poc que coneixen els socialistes! Si tot just comencem a posar-nos en marxa. ¡Que poc que coneixen els catalans! Que no volem que ningú decideixi per nosaltres.

I, si m'ho permeteu, que poc que em coneixen també a mi!

Amigues i amics,

El 28 de novembre de l'any 2006 prenia possessió del meu càrrec. Sóc el 128è President de la Generalitat. Va ser, sense cap mena de dubte, el dia més important de la meua vida. La meua vocació de servei públic m'ha portat a ser regidor, alcalde, president de consell comarcal, president de diputació, diputat al Congrés, ministre del govern d'Espanya i, finalment, a la més alta responsabilitat que pugui ostentar un ciutadà o ciutadana de Catalunya.

Quasi quatre anys després, recordo vivament el moment de la presa de possessió i les meves paraules en aquell acte. Em vaig comprometre a pensar ordenadament, actuar racionalment i atendre càlidament. Em comprometia a treballar colze a colze amb tothom per construir una societat moderna, lliure, culta, solidària, equilibrada, desenvolupada econòmicament i respectuosa amb el medi ambient.

Allà hi havia la meua família, també. Els meus pares: discrets, humils, en silenci. Vull agrair-los el seu suport constant. Sé del seu patiment, de les seves preocupacions. Vull guanyar per ells també, per tot el que m'han donat, pel seu amor incondicional, pel seu exemple.

De mans del president Maragall vaig rebre el senyal que distingeix els Presidents de la Generalitat, i també la bona gestió del primer govern catalanista i d'esquerres i un nou Estatut que eixampla l'horitzó del nostre autogovern.

Segueixo creient i crec en l'Estatut i el defensaré sempre allà on calgui i davant de qui calgui, perquè aquest és l'Estatut que van acordar el Parlament de Catalunya i les Corts generals, l'Estatut que va ser referendat majoritàriament pels ciutadans i les ciutadanes de Catalunya.

És el vostre Estatut, és el nostre Estatut, és el meu Estatut.

Temps hi haurà de fer un balanç exhaustiu de l'obra d'aquests quatre anys de govern. Caldrà fer-ho perquè alguns s'entesten en negar l'evidència. Han estat anys de molta feina, de molta inversió pública, d'infraestructures, de polítiques socials vigoroses, del nou finançament, de les noves competències. Hem invertit com mai. Hem estat al costat de les persones i dels seus problemes, per atendre les seves necessitats i per això, hem inaugurat més escoles, més centres de salut i més hospitals que mai. Mai Catalunya ha tingut tants mestres, tants mossos i tants metges com ara. Avui Catalunya té el capital físic més important de la seva història: des de centres de recerca a kilòmetres d'autopista sense peatge o hectàrees de regadiu. Però encara queda molt per fer.

I la política no només són números o estadístiques. La política no és només gestió. Hem treballat perquè persones com la CÀNDIDA NEVADO puguin rebre millors serveis i prestacions com les que garanteix la llei de la dependència o la llei de serveis socials.

També perquè persones com la SOFÍA ACOSTA puguin estudiar, treballar, emancipar-se, i fer possible el dret a l'habitatge o al treball de qualitat.

I tot això és possible gràcies al desplegament del nostre Estatut.

Però queda molt per fer encara. La crisi no ha estat vençuda, el nostre ideal de país és més a prop que mai, però encara no és una realitat.

Avui conec millor el país i la seva gent que fa quatre anys. Avui conec molt millor el seu potencial i també les seves mancances. En algunes coses no estàvem tant bé com ens pensàvem i com ens deien.... Massa anys perduts sense resoldre els problemes de l'educació, l'energia, l'aigua, les infraestructures o els residus, entre d'altres.

Massa anys perduts sense posar les polítiques socials en el centre de l'acció de Govern

Sóc conscient que vivim en una època de desconcert, de manca de confiança, de problemes que apareixen de vegades com a impossibles de resoldre. Una època de conflictes i fins i tot de por. És veritat. Però també sé com hem arribat fins aquí. Conec l'esforç dels nostres pares i dels nostres avis. Els seus sacrificis. Ells i elles van superar situacions força més complicades que aquesta.

I us puc assegurar que jo tinc personalment i que tots tenim col·lectivament l'energia suficient per superar aquests obstacles i els que encara trobarem en el camí.

Precisament per això vull seguir treballant quatre anys més al servei de la gent des de la Presidència de la Generalitat. No només per les moltes coses positives que estem en condicions de fer, sinó per les conviccions i els valors que comparteixo amb la majoria de ciutadans i ciutadanes del nostre país.

Sí, sóc i vull continuar sent el President de Catalunya. Ho vull ser. Estic preparat i disposat.

Sí, vull continuar representant amb dignitat i responsabilitat els milions de catalans, em votin o no.

Sí, vull ser hereu de la història i protagonista del futur del país. Junts. Colze a colze amb cadascun dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya.

Sí, és Catalunya i la seva gent el que em mou i em motiva. No parlo de la Presidència, del poder. Parlo de Catalunya i del servei. M'han educat així i així vull seguir.

Crec que és molt més el que ens uneix que el que ens separa.

Crec en la força del treball i el valor de l'esforç i l'emprenedoria.

Crec en Catalunya, en aquesta nació forta i orgullosa, gelosa de la seva llibertat, generosa i apassionada.

Com no hauria de creure jo en Catalunya, precisament jo que sense haver nascut aquí vaig decidir esdevenir un català més.

Com no hi hauria de creure jo, que vaig arribar aquí als 16 anys, que em vaig obrir camí amb esforç i sacrifici, que vaig trobar aquí les oportunitats que la meua terra d'origen no em proporcionava.

Com no he de creure jo en Catalunya, que m'ha permès servir els meus conciutadans des de la més important de les seves institucions.

Soc català i catalanista, com la majoria dels nostres conciutadans

Sóc espanyol i federalista, com la majoria de catalans i catalanes

Sóc europeu i europeista, com la majoria dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya

Sóc progressista i de centreesquerra, com la majoria dels treballadors i treballadores, com la majoria de la gent del país.

Segueixo creient en una Catalunya de tots i per a tots. Una Catalunya oberta que dóna oportunitats a qui vulgui aprofitar-les, que no discrimina i que no es tanca, que reclama respecte i ofereix una mà estesa als que la respecten.

Una Catalunya que vol pesar més a Espanya i a Europa. Una Catalunya que sap que la riquesa està en el contacte amb els altres, que així es fa més forta, imparable.

Segueixo creient en aquesta Catalunya, la Catalunya que no s'ha rendit, la que sempre ha sabut aixecar-se quan ha caigut, la que tampoc es rendirà avui davant les dificultats.

Segueixo creient en la política, en la nostra capacitat col·lectiva per a transformar la societat, per fer-la millor, més justa, més equilibrada, més pacífica, més pròspera, més sostenible.

Segueixo creient en els milers d'homes i dones, de tots els colors polítics, que es dediquen a la política.

Segueixo creient que aquells que han abusat de la confiança ciutadana per servir-se de les institucions en benefici personal, no podran desqualificar la molta i molt bona feina feta pels que som fidels als nostres compromisos amb la ciutadania.

Política i polítics estem al servei de la societat, per garantir drets i assegurar que tothom pugui exercir-los, per exigir el compliment dels deures, per gestionar en nom de tots allò que és de tots. Per retre comptes davant de tots.

Crec en la llibertat i en el pluralisme. La diferència d'idees ens enriqueix. I la capacitat de diàleg i acord ens enforteix. Crec en la democràcia i el respecte, en el civisme i l'educació, en la cultura i la creativitat.

Crec que els prejudicis ofeguen la llibertat. I que les simplificacions empobreixen el debat i la vida col·lectiva. M'agrada escoltar les raons dels altres, precisament perquè sé que no sempre tinc raó. Sóc conscient de les meves limitacions i sóc capaç de reconèixer les virtuts dels demés, bé pensin com jo o bé exactament el contrari.

Segueixo creient en el respecte a les idees de tots i en que l'única forma de seguir avançant és aconseguir posar-nos d'acord en els temes importants. Governar a partir del diàleg i l'acord és el que intento des que vaig començar a fer política, i així seguiré, perquè hi segueixo creient.

Com segueixo creient en el socialisme, com ideal de justícia social, com a impuls permanent a favor de les reformes que proporcionen llibertat i oportunitats a tothom.

Sé que alguns diuen molt sovint que ja no hi ha diferències entre dretes i esquerres.

Us diré una cosa: Normalment, ho diu gent de dretes.

Jo crec que sí que hi ha diferències.

Que no és el mateix conformar-se que rebel·lar-se.

Segueixo creient que per a l'esquerra el progrés implica el progrés de tots, i no només el privilegi d'alguns. Que la força de la llei i el pes de les institucions han d'estar al costat dels més febles, dels que més ho necessiten.

Llibertat, justícia, igualtat, solidaritat i fraternitat són els valors que donen sentit al meu compromís polític. Des de la lluita contra Franco, a la Presidència de la Generalitat.

Això és el que segueixo creient avui, i avui més que mai. Tant com a President del meu país, com des de la meva condició de ciutadà, des que vaig decidir viure i treballar a Catalunya, aprendre una llengua que no era la dels meus pares, formar una família, tenir cura dels meus fills i filles, i lluitar pel que creia i crec just.

Crec tot això. Segueixo creient en tot això. I el que per a mi és més important, crec que aquests valors i aquestes conviccions són majoritàries a Catalunya.

És per això que vull seguir treballant, per transformar el present, per construir un futur millor en què els valors que tants catalans i tantes catalanes compartim es vegin reflectits en la vida quotidiana.

Crec en Catalunya i en la seva gent

Crec en el seu caràcter treballador i emprenedor,

Crec en el potencial de les dones i els joves, mai no aprofitat del tot,

Crec en la generositat i l'empenta dels més grans,

Crec en la força del teixit econòmic, social, sindical i associatiu de Catalunya.

En això crec i per això governo.

És per això que us demano que em feu confiança.

És per això que quan arribi el moment demanaré als catalans i les catalanes que em facin confiança perquè sé quins són els problemes de Catalunya i tinc l'experiència, tinc la capacitat i tinc la determinació necessàries per superar-los.

Continuaré la lluita contra la crisi i impulsaré el creixement de la nostra economia, per afavorir la creació de llocs de treball.

Cercaré les millors solucions als problemes sense cap mena de dogmatisme.

Lideraré el combat contra la corrupció afavorint el compromís cívic i la participació ciutadana.

Garantiré que el nostre país mantingui el sistema de protecció social i de benestar i que compti amb l'adequada dotació d'infraestructures, un sistema educatiu de qualitat i una cultura a l'abast de tothom.

Promouré el màxim consens entre els catalanistes i els progressistes, en defensa de l'Estatut i de les polítiques socials.

Asseguraré sempre la unitat civil del nostre poble.

Impediré que res ni ningú no ens divideixi.

Treballaré per a una Espanya plural, per l'evolució federal de l'Estat de les Autonomies i per l'enfortiment del projecte europeu.

Amigues i amics, el futur millor que sempre hem desitjat està al nostre abast.

Arribades les eleccions, els catalans i les catalanes tindran la paraula.

Segueixo creient, més que mai, que podem guanyar les eleccions, que cal que les guanyem.

Segueixo creient que som el partit central de Catalunya.

No es tracta només d'un desig. És, també, una interpel·lació personal i col·lectiva. És una responsabilitat. No podem claudicar ni abandonar el camí iniciat. Ens hi juguem el futur. El nostre i el de les properes generacions. No exagero. Ho penso.

Segueixo creient que Catalunya vol grans avingudes de convivència, unitat i progrés.

Segueixo creient que Catalunya no vol ni dreceres, ni invents, ni sorpreses, ni passes enrere. I no tenim més bandera que la senyera, l'Estatut i Catalunya.

Segueixo creient en cadascun de vosaltres i en cadascun dels catalans i catalanes, als que parlo de tot cor, i des del cor de Catalunya.

Jo segueixo creient que podem fer realitat els nostres somnis...

Jo segueixo creient. I tu? I vosaltres?

Si em dieu que sí, estic segur que tot és possible.

Moltes gràcies.